

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 7 października 2024 r.

Poz. 6600

UCHWAŁA NR VII/90/24 RADY MIASTA KATOWICE

z dnia 26 września 2024 r.

w sprawie nadania rondu położonemu na terenie miasta Katowice nazwy „Rondo Romana Pająka”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 w związku z art. 6 i 7 ust. 1 pkt 2, art. 40 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 609 z późn. zm.), po przeprowadzeniu konsultacji społecznych w trybie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r., poz. 571 z późn. zm.)

Rada Miasta Katowice uchwała:

§ 1. 1. Nadać nazwę „Rondo Romana Pająka” rondu położonemu u zbiegu ulic: Marcina Radockiego, Wisławy Szymborskiej oraz Spokojnej w dzielnicy Piotrowice-Ochojec.

2. Rondo, o którym mowa w ust. 1, stanowi skrzyżowanie dróg publicznych oraz drogi wewnętrznej położone na działkach nr 148/55, 148/61, 148/66, 148/68, 148/70, 148/71, 148/72, 148/74, 148/95 i 148/110 karta mapy 109 obręb Ligota będących własnością Miasta Katowice. Usytuowanie ulicy ilustruje szkic sytuacyjny, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

3. Biogram patrona stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Przewodniczący Rady Miasta Katowice

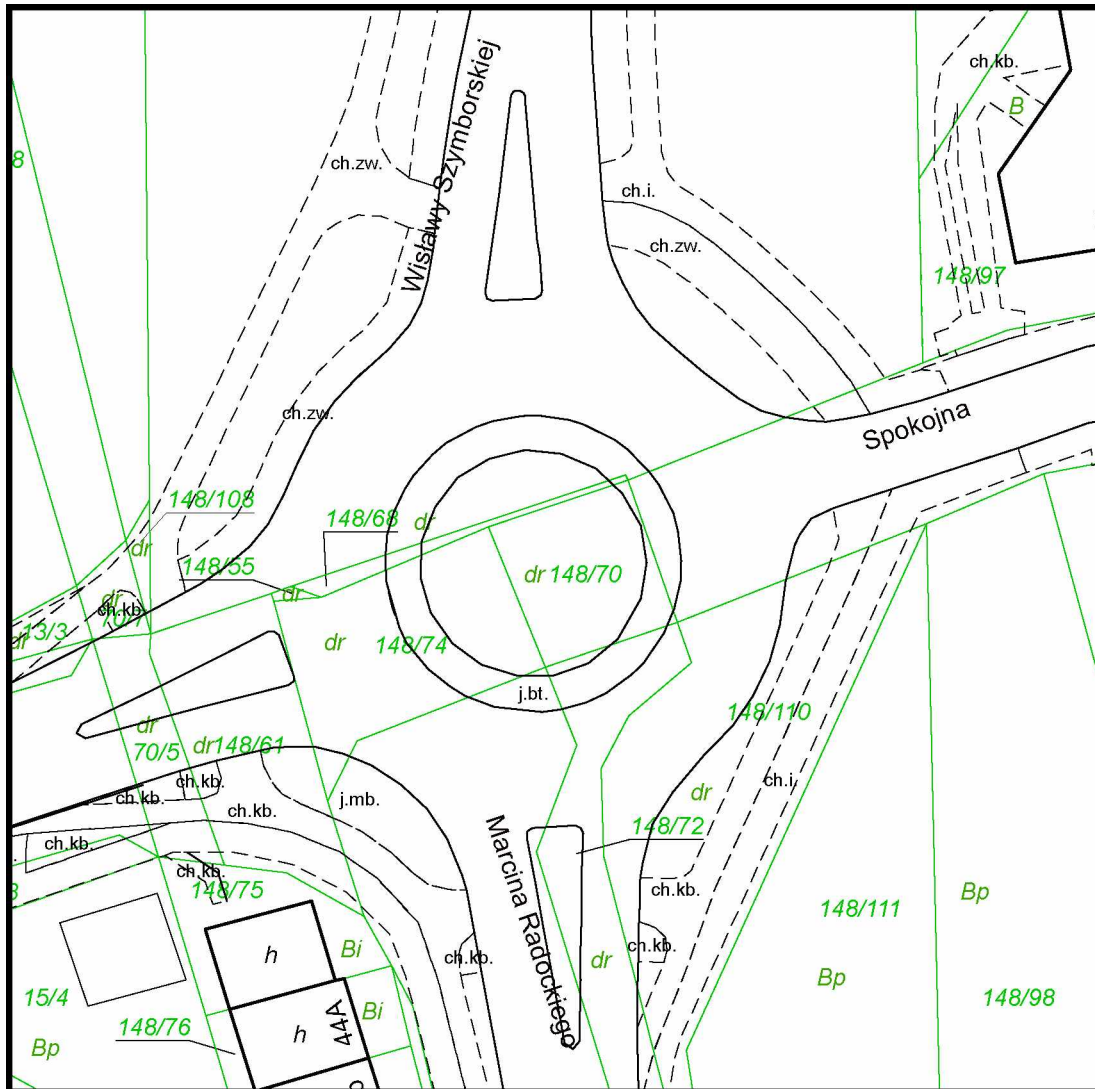
Łukasz Borkowski

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr VII/90/24

Rady Miasta Katowice

z dnia 26 września 2024 r.

RONDO ROMANA PAJĄKA

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr VII/90/24
Rady Miasta Katowice
z dnia 26 września 2024 r.

Roman Pająk (ur. 2 lipca 1891 r. w Wilkowyjach. zm. 8 lipca 1964 r. w Katowicach) – malarz. Tworzył portrety, martwe natury, pejzaże. Najbardziej znany z prac o charakterze religijnym – obrazów i polichromii, zdobiących do dziś kościoły na Górnym Śląsku i we Francji.

Roman Pająk pochodził z rodziny o tradycjach malarskich, malarką była jego matka, Agnieszka z domu Buczek. W wieku kilkunastu lat zatrudnił się w firmie malarskiej w Mikołowie. Nie posiadał dyplomu akademii sztuk pięknych, natomiast w celu kształcenia warsztatu malarskiego wyjechał do Westfalii, zdał egzamin kwalifikacyjny w Münster i podjął pracę w pracowni malarstwa artystycznego i dekoracji w Magdeburgu. W 1913 roku przeniósł się do Berlina. W czasie I wojny światowej został wcielony do armii pruskiej i wysłany na front rosyjski. Dostał się do niewoli i był internowany pod Taszkentem i na Syberii. Po uwolnieniu przez bolszewików, przez Władywostok, Singapur i Marsylię wrócił do rodzinnych Piotrowic. Po powrocie na Górny Śląsk wziął udział w III powstaniu śląskim. Następnie wyjechał do Francji, gdzie m.in. w Lille, Paryżu oraz Lens, na zlecenie parafii katolickich, trudnił się malowaniem i pracami dekoracyjnymi o tematyce religijnej. Do Piotrowic powrócił w 1925 roku i założył własne atelier malarstwa dekoracyjnego. W tym okresie namalował m.in. polichromie z życia św. Franciszka z Asyżu w klasztorze oo. Franciszkanów w Panewnikach. W okresie II wojny światowej był robotnikiem w firmie Th. Pilawa w Szopienicach. Po jej zakończeniu powrócił do malowania obrazów o tematyce religijnej i prac przy zdobieniu kościołów. Jego dokonania z tego okresu można oglądać m.in. w kościołach w Chorzowie, Szopienicach, Rybniku, Cieszynie oraz Brzeziu nad Odrą. W 1949 roku zatrudnił się w PSS „Społem” w Szopienicach. Malował wówczas prace o charakterze propagandowym w nurcie socrealizmu. Oprócz tradycyjnych tematów, w 1956 roku swoje zainteresowania zwrócił w kierunku malarstwa fantastycznego tworząc cykl obrazów pt. *Życie na Marsie*.

Oprac. Ewelina Krzeszowska
Muzeum Historii Katowic